

سخن هفته: کفرگویی نامزدان انتخابات ریاست جمهوری افغانستان

این روزها بازار کمپاین‌ها و شعارهای انتخاباتی گرم است. هر کاندید به نوبه‌ی خود برای تحریک احساسات رأی‌دهندگان و جلب حمایت مردم شعارهایی را سر می‌دهند تا بالای رای دهندگان شیره بمالند و احساسات رأی‌دهندگان را به نفع خود جهت دهند. کاندیدان برای این کار، سیاه را با سفید و دروغ را با حقیقت در می‌آمیزند و خلط می‌کنند.

در این میان تعدادی از کاندیدان از خطوط سرخ اسلام عبور نموده و شعارها و گفته‌هایی را ابراز داشته‌اند که در مخالف صریح با نصوص شرعی و سنت پیامبر صلی الله علیه وسلم است. در این‌جا به بخش کوچکی از آن اشاره می‌گردد.

در هفته گذشته چند کاندید در حین ارائه برنامه‌های انتخاباتی شان اشاراتی در رابطه به زنان داشتند که کاملاً در تضاد با دیدگاه اسلام در مورد این قشر است. یکی از کاندیدان گفت: «در حکومت من کسی حق ندارد زن دوم بگیرد. اگر کسی می‌خواهد این کار را انجام دهد باید دو میلیون افغانی در حساب زن اول خود بیاندازد. اگر کسی زن سوم می‌گیرد باید سه میلیون افغانی در حساب زن دوم خود بیاندازد. اگر کسی زن چهارم می‌گیرد باید چهار میلیون افغانی در حساب زن سوم خود بیاندازد».

این کاندید واضحاً چند همسری را که یک مسئله بسیار روشن و واضح در اسلام بوده و آیات صریح قرآن در این باره موجود است، زیر سوال انداخته و با تأثرپذیری از وضع موجود دموکراسی و فضای فیمنستی می‌خواهد چندهمسری را زیر سوال بیاندازد و با این کار خلاف شرع برای خود رأی جمع کند.

کاندید دیگری بسیار با صراحت گفته است: «می‌خواهد دست زنان از جیب مردان کوتاه شود و زنان خود شان مصرف زندگی شان را پیدا کنند و محتاج به مردان نباشند».

تمویل نفقه زن به دوش شوهر است. این نه به معنای محتاج بودن زن به مرد است و نه هم به معنای مفت خوری. بلکه این حق مسلم و امتیاز برای زن است که اسلام مرد را مکلف ساخته تا از راه حلال نیازمندی‌ها و احتیاجات اساسی زن را مرفوع کند. هدف اسلام از این کار معطوف ساختن تمرکز زن بالای کارهای بسیار مهم که همانا تربیه نسل و حفظ کانون خانواده است، می‌باشد.

کاندید دیگر در باره ملکیت گفته است: «سند ملکیت به کسی داده نمی‌شود تا هنگامی که زن خود را پنجاه درصد سهم نسازد». داشتن ملکیت شخصی حق هر مسلمان است و هیچ کسی به شمول دولت نمی‌تواند این حق را محدود و یا زیر سوال ببرد و یا کسی دیگری را به زور شریک ثروت و ملکیت کسی دیگر قرار دهند.

این‌ها مشت نمونه‌ی خروار از گفته‌های کاندیدان انتخابات ریاست جمهوری افغانستان است که نصوص واضح شرعی را در مسئله زنان زیرپا نموده و از خطوط سرخ اسلام عبور نموده‌اند. در کنار این، کاندیدان در سایر موارد از قبیل: نوعیت نظام، قوانین، پالیسی‌های اقتصادی و اجتماعی حرف‌های ضد و نقیضی ابراز می‌دارند که پرداختن بالای آن از حوصله این نوشته بیرون است.

آنچه بیشتر از همه قابل تأسف است این که هیچ میکانیزمی وجود ندارد که جلو ابراز همچو گفته‌های ضد اسلامی را بگیرد. چون دموکراسی ارزشی بنام آزادی بیان دارد و هر کس می‌تواند به‌سادگی تحت چتر این آزادی، ارزش‌های اساسی و خطوط سرخ اسلام را زیر سوال ببرد و هر گونه افواهاات خود را تحت چتر این آزادی مشروعیت ببخشد، بدون آن‌که از عواقب آن ترسی به دل خود راه دهد. در ضمن دولت افغانستان نهادی نیست که در مقابل پایمال شدن خطوط سرخ اسلام از خود واکنشی نشان دهد. چون رهبران و مقامات بلندرتبه اش عملاً روزانه مشغول این کار هستند.

بدتر از همه این‌که حساسیت مردم مسلمان و مجاهد افغانستان در مقابل توهین به مقدسات ضعیف شده و از کنار همچو گفته‌های ضد اسلامی به‌سادگی عبور می‌کنند و به کسانی‌که چنین مسائل را نیز انتقاد می‌کنند برچسب "افراط‌گرایی" می‌زنند. تا زمانی‌که نظم دموکراسی برقرار باشد، کفرگویی‌ها و زیر سوال بردن ارزش‌های اسلامی از سوی سیاسیون و رهبران به یک مسئله عادی و پیش‌پا افتاده مبدل شده و دوام می‌یابد و آنان از همچو اظهارات شان هیچ شرم و ابایی نمی‌داشته باشند، در مواردی هم افتخار خواهند کرد.

مصدق سهاک

عضو دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایه افغانستان